TRƯỜNG ĐẠI HỌC BÁCH KHOA HÀ NỘI VIỆN TOÁN ỨNG DỤNG VÀ TIN HỌC

NGÔN NGỮ CHÍNH QUY, BIỂU THỨC CHÍNH QUY VÀ SƠ LƯỢC VỀ LÝ THUYẾT MÃ

Giáng viên hướng dẫn: TS. Ngô Thị Hiền

Nhóm Sinh viên thực hiện:

Nguyễn Anh Tú

Phạm Anh Tuấn

Lớp: KSTN Toán Tin K60

HÀ NỘI - 12/2018

Mục lục

1	·				
2					
	2.1	Xâu		6	
	2.2	Ngôn :	ngữ	8	
	2.3	Ngôn :	ngữ chính quy	10	
		2.3.1	Định nghĩa	10	
	2.4	Biểu t	hức chính quy	11	
		2.4.1	Định nghĩa	11	
		2.4.2	Các tính chất của biểu thức chính quy	11	
		2.4.3	Đồ thị biểu diễn biểu thức chính quy	12	
	2.5	Auton	nat đơn định(Determinictic Finite Automata)	13	
	2.6	Auton	nat đa định(Nondeterministic Finite Automata)	14	
	2.7	Văn p	hạm	15	
		2.7.1	Định nghĩa	15	
		2.7.2	Ngôn ngữ sinh bơi văn phạm	16	
		2.7.3	Văn phạm chính quy	16	

	2.8	Thuật Toán	18		
3	Tính chất của ngôn ngữ chính quy				
	3.1	Ngôn ngữ không chính quy	27		
		3.1.1 Bổ đề bơm	27		
		3.1.2 Úng dụng của bồ để bơm	28		
	3.2	Tính đóng của ngôn ngữ chính quy	29		
	3.3	Tính quyết định của ngôn ngữ chính quy	29		
		$3.3.1~$ Kiểm tra tính rỗng của ngôn ngữ chính quy $\ \ldots \ \ldots$	30		
		3.3.2 Kiêm tra một xâu thuộc một ngôn ngữ chính quy	30		
		3.3.3 Tương đương và cực tiểu hóa Otomat	30		
4	Sơ lược về lý thuyết mã				
	4.1	Mã	31		
		4.1.1 Tính chất của mã	31		
		4.1.2 Mã tối đại	32		
	4.2	Tiêu chuẩn kiểm định mã	32		
5	Ứng dụng của lý thuyết mã				
	5.1 Single-Error Correcting Codes				
	5.2	Lossless Data Compression	34		
6	Kết	luân	35		

Chương 1

Giới thiệu

Ngôn ngữ là phương tiện để giao tiếp, sự giao tiếp có thể hiểu là giao tiếp giữa con người với nhau, giao tiếp giữa người với máy, hay giao tiếp giữa máy với máy. Ngôn ngữ để con người có thể giao tiếp với nhau được gọi là ngôn ngữ tự nhiên, chẳng hạn như tiếng Anh, tiếng Việt... là các ngôn ngữ tự nhiên. Các quy tắc cú pháp của ngôn ngữ tự nhiên nói chung rất phức tạp nhưng các yêu cầu nghiêm ngặt về ngữ nghĩa thì lại thiếu chặt chẽ, chẳng hạn cùng một từ hay cùng một câu ta có thể hiểu chúng theo những nghĩa khác nhau tùy theo từng ngữ cảnh cụ thể. Con người muốn giao tiếp với máy tính tất nhiên cũng thông qua ngôn ngữ. Để có sự giao tiếp giữa người với máy hay giữa máy với nhau, cần phải có một ngôn ngữ với các quy tắc cú pháp chặt chẽ hơn so với các ngôn ngữ tự nhiên, nói cách khác, với một từ hay một câu thì ngữ nghĩa của chúng phải là duy nhất mà không phụ thuộc vào ngữ cảnh. Những ngôn ngữ như thế được gọi là ngôn ngữ hình thức. Con người muốn máy tính thực hiện công việc, phải

viết các yêu cầu đưa cho máy bằng ngôn ngữ máy hiểu được. Việc viết các yêu cầu như thế gọi là lập trình. Ngôn ngữ dùng để lập trình được gọi là ngôn ngữ lập trình. Các ngôn ngữ lập trình đều là các ngôn ngữ hình thức.

Trong bài báo cáo này, nhóm em sẽ trình bày về ngôn ngữ chính quy, biểu thức chính quy và sơ lược về lý thuyết mã.

Chương 2

Kiến thức cơ sở

2.1 Xâu

- Xâu là một dãy hữu hạn các kí tự
- Bảng chữ cái là một tập hợp các kí tự hữu hạn
- Độ dài xâu là số các kí tự trong xâu đó
- Xâu rỗng: ϵ , độ dài xâu rồng bằng 0
- Các phép toán trên xâu:
  - 1. Ghép nối xâu

Cho 2 xâu: $a=a_1a_2...a_n, b=b_1b_2...b_m$ trên bảng chữ cái A. Ghép nối 2 xâu trên ta được một xâu mới $c=ab=a_11_2...a_nb_1b_2...b_m$ Nhận xét: Cho các xâu s,r,w trên bảng chữ cái A

- Xâu rỗng là phần tử đơn vị với phép nối xâu $s\epsilon = \epsilon s = s$
- Phép ghép nối có tính chất kết hợp $(sr) \, w = s \, (rw)$

$$w^{n} = \begin{cases} \epsilon, n = 0 \\ w, n = 1 \\ w^{n-1}w, n > 1 \end{cases}$$

2. Xâu con:

s là xâu con của wnếu $\exists s_0,s_1$ sao cho $s_0ss_1=w$ $s_0=\epsilon \text{ thì } s \text{ được gọi là prefix của } w$ $s_1=\epsilon \text{ thì } s \text{ được gọi là suffix của } w$

3. Phép đảo ngược xâu

 $\boldsymbol{w}^R$ được gọi là xâu đảo ngược của $\boldsymbol{w}$ nếu:

$$w^{R} = \begin{cases} \epsilon, w = \epsilon \\ s_{n}s_{n-1}...s_{0}, w = s_{0}...s_{n-1}s_{n}; s_{i} \in A, i = \overline{1, n} \end{cases}$$

Nhận xét: Cho xâu s, w. Phép đảo ngược xâu có các tính chất sau:

$$- (w^R)^R = w$$
$$- (sw)^R = w^R s^R$$
$$- |w^R| = |w|$$

2.2 Ngôn ngữ

- Ngôn ngữ là tập các xâu trên bảng chữ cái
- Các phép toán trên ngôn ngữ

Xét hai ngôn ngữ L_1, L_2 trên bảng chữ cái A

1. Phép hợp

Hợp của hai ngôn ngữ L_1, L_2 , kí hiệu $L_1 \cup L_2$ là một ngôn ngữ trên bảng chữ cái A:

$$L_1 \cup L_2 = \{ w \in A^* | w \in L_1 \text{ hoặc } w \in L_2 \}$$

Định nghĩa phép hợp có thể mở rộng cho hữu hạn các ngôn ngữ:

$$\bigcup_{i=1}^{n} = \left\{ w \in A^* | w \in L_i, i = \overline{1, n} \right\}$$

Nhận xét: Xét các ngôn ngữ L_1, L_2, L_3 . Phép hợp có các tính chất sau

- Tính chất giao hoán: $L_1 \cup L_2 = L_2 \cup L_1$
- Tính chất kết hợp: $(L_1 \cup L_2) \cup L_3 = L_1 \cup (L_2 \cup L_3)$
- $\forall L1: L_1 \cup \varnothing = \varnothing \cup L1 = L1 \text{ và } L_1 \cup A^* = A^*$

2. Phép giao

Giao của hai ngôn ngữ L_1, L_2 , kí hiệu $L_1 \cap L_2$

$$L_1 \cap L_2 = \{ w \in A^* | w \in L_1 \text{ và } w \in L_2 \}$$

Định nghĩa phép giao có thể mở rộng cho hữu hạn các ngôn ngữ:

$$\bigcap_{i=1}^{n} = \left\{ w \in A^* | w \in L_i, i = \overline{1, n} \right\}$$

Nhận xét: Xét các ngôn ngữ L_1, L_2, L_3 . Phép hợp có các tính chất sau

- Tính chất giao hoán: $L_1 \cap L_2 = L_2 \cap L_1$
- Tính chất kết hợp: $(L_1 \cap L_2) \cap L_3 = L_1 \cap (L_2 \cap L_3)$
- $\forall L_1: L_1 \cap \varnothing = \varnothing \cup L_1 = \varnothing$ và $L_1 \cap A^* = L_1$
- Tính chất phân phối đối với phép hợp và phép giao:

$$(L_1 \cup L_2) \cap L_3 = (L_1 \cap L_3) \cup (L_2 \cap L_3)$$

 $(L_1 \cap L_2) \cup L_3 = (L_1 \cup L_3) \cap (L_2 \cup L_3)$

3. Phép nhân ghép

Cho ngôn ngữ L_1 trên bảng chữ cái A_1 , L_2 trên bảng chữ cái A_2 . Phép nhân ghép của hai ngôn ngữ L_1 , L_2 là một ngôn ngữ trên bảng chữ cái $A_1 \cup A_2$, kí hiệu L_1L_2 :

$$L_1L_2 = \{ab | a \in L_1, b \in L_2\}$$

Nhận xét: Xét các ngôn ngữ L_1, L_2, L_3 . Phép nhân ghép có các tính chất sau

- Tính chất kết hợp: $(L_1L_2)L_3 = L_1(L_2L_3)$
- $\forall L_1 : L_1 \varnothing = \varnothing L_1 = \varnothing$
- Tính chất phân phối đối với phép nhân ghép và phép hợp:

$$(L_1 \cup L_2) L_3 = (L_1 L_3) \cup (L_2 L_3)$$

$$L_1(L_2 \cup L_3) = (L_1L_3) \cup (L_2L_3)$$

• Phép lấy phần bù Ngôn ngữ phần bù của ngôn ngữ L trên bảng chữ cái A, kí hiệu $C_A L$, là một ngôn ngữ trên bảng chữ cái A

$$C_A L = \{ w \in A^* | w \notin L \}$$

Nhận xét:Phép lấy phần bù có các tính chất sau

$$-C_A\{\epsilon\} = A^+, C_A A^+ = \{\epsilon\}$$

$$-C_A\varnothing = A^*, C_AA^* = \varnothing$$

$$-C_A(C_AL_1 \cup C_AL_2) = L_1 \cap L_2$$

2.3 Ngôn ngữ chính quy

2.3.1 Định nghĩa

Ngôn ngữ chính quy được định nghĩa như sau:

- 1. $\varnothing$ là một ngôn ngữ chính quy
- 2. $\forall \in A, \{a\}$ là ngôn ngữ chính quy, A: bảng chữ cái
- 3. L_1, L_2 là các ngôn ngữ chính quy thì $L_1 \cup L_2, L_1L_2, L^*$ là các ngôn ngữ chính quy
- 4. Không có bất kì ngôn ngữ chính quy nào khác ngoài 1,2,3.

2.4 Biểu thức chính quy

2.4.1 Định nghĩa

Một công cụ để biểu diễn ngôn ngữ chính quy là biểu thức chính quy. Biểu được định nghĩa như sau:

- 1. Ø là biểu thức chính quy
- 2. ϵ là biểu thức chính quy
- 3. a là ngôn ngữ chính quy với $a \in A$, A là bảng chữ cái hữu hạn
- 4. r, s là biểu thức chính quy

$$\begin{cases} (r)(s) \to RS \\ r^* \to R^* & \text{là các biểu thức chính quy} \\ (r) + (s) \to R \cup S \end{cases}$$

2.4.2 Các tính chất của biểu thức chính quy

Cho r, s, w là các biểu thức chính quy

1.
$$r + s = s + r$$

2.
$$(r+s) + w = r + (s+w)$$

$$3. \ r(s+w) = rs + rw$$

4.
$$r\epsilon = \epsilon r = r$$

$$5. (\epsilon + r)^* = r^*$$

6.
$$r + \emptyset = r$$

7.
$$(r^*)^* = r^*$$

8.
$$r + r = r$$

9.
$$r(sw) = (rs) w$$

$$10. \ (r+s) w = rw + sw$$

11.
$$\varnothing r = r\varnothing = \varnothing$$

12.
$$\emptyset^* = \epsilon$$

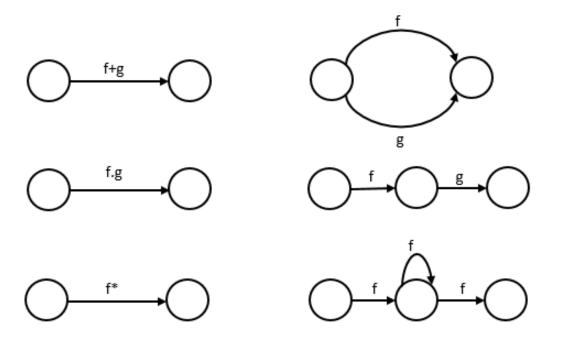
13.
$$r + r^* = r^*$$

14.
$$(r^*s^*)^* = (r+s)^*$$

15.
$$(rs)^*r = r(sr)^*$$

2.4.3 Đồ thị biểu diễn biểu thức chính quy

- Mỗi đỉnh là một vòng tròn, đỉnh kết thúc được biểu diễn là một vòng tròn nhân đôi
- Đỉnh xuất phát thì mũi tên đi vào
- Các toán tử được biểu diễn như sau:

2.5 Automat đơn định(Determinictic Finite Automata)

1. Quy luật để chuyển trạng thái mới cho bởi hàm chuyển:

$$\delta:Q\times A\to Q$$

$$\delta(q, a) = p$$

$$q,p\in Q,a\in A$$

2. Định nghĩa

M là một DFA:

$$M = (A, Q, \delta, q_0, F)$$

Trong đó:

- $\bullet \ A$: bảng chữ cái hữu hạn
- $\bullet~Q$: tập các trạng thái
- $\bullet~\delta$: hàm chuyển
- $\bullet \ q_0$: trạng thái bắt đầu, $q_0 \in Q$
- $\bullet \ F \colon$ tập trạng thái kết thúc $F \subseteq Q$

2.6 Automat đa định(Nondeterministic Finite Automata)

1. Quy luật để chuyển trạng thái mới cho bởi hàm chuyển:

$$\delta: Q \times (A \cup \epsilon) \to Q$$

$$\delta(q, a) = p$$

$$q,p\in Q,a\in A$$

2. Định nghĩa

M là một DFA:

$$M = (A, Q, \delta, q_0, F)$$

Trong đó:

 $\bullet$ A: bảng chữ cái hữu hạn

- ullet Q: tập các trạng thái
- δ : hàm chuyển
- $\bullet \ q_0$: trạng thái bắt đầu, $q_0 \in Q$
- $\bullet \ F \colon$ tập trạng thái kết thúc $F \subseteq Q$

2.7 Văn phạm

2.7.1 Định nghĩa

Văn phạm G là một bộ gồm 4 thành phần:

$$G = \{V_T, V_N, S, P\}$$

trong đó:

- 1. V_T là bảng chữ cái (hay bảng chữ cái kết thúc), mỗi kí tự của nó được gọi là một ký hiệu kết thúc.
- 2. V_N là bảng chữ cái $V_N \cap V_T = \emptyset$ (hay bảng chữ cái không kết thúc), mỗi phần tử của nó được gọi là một ký hiệu không kết thúc hay ký hiệu phụ
- 3. $S \in V_N$ được gọi là ký hiệu xuất phát
- 4. P là tập hợp các luật sinh có dạng $\alpha \to \beta$, α được gọi là vế trái, còn β được gọi là vế phải của một luật sinh, trong đó α , $\beta \in (V_N \cup V_T)^*$ và α chứa ít nhất một ký tự không kết thúc.

2.7.2 Ngôn ngữ sinh bơi văn phạm

Định nghĩa. Cho văn phạm $G = \{V_T, V_N, S, P\}$ và $\eta, \omega \in (V_N \cup V_T)^*$. Ta nói ω suy dẫn trực tiếp từ η , ký hiệu $\eta \Rightarrow \omega$, nếu tồn tại luật sinh $\alpha \to \beta$, và $\gamma, \sigma \in (V_N \cup V_T)^*$ sao cho $\eta = \gamma \alpha \sigma, \ \omega = \gamma \beta \sigma$

Định nghĩa. Cho văn phạm $G = \{V_T, V_N, S, P\}$ và $\eta, \omega \in (V_N \cup V_T)^*$. Ta nói ω suy dẫn (hay suy dẫn gián tiếp) từ η , ký hiệu $\eta \Rightarrow^* \omega$, nếu $\eta = \omega$ hoặc tồn tại một dãy $D = \omega_0, \omega_1, ...\omega_k$ sao cho $\omega_0 = \eta, \omega_k = \omega$ và $\omega_i \Rightarrow \omega_{i+1}$ **Định nghĩa.** Cho văm phạm $G = \{V_T, V_N, S, P\}$. Xâu $\omega \in V_T^*$ được gọi là sinh bởi văn phạm G nếu tồn tại suy dẫn $S \Rightarrow^* \omega$. Ngôn ngữ sinh bởi văn phạm G, ký hiệu là L(G), là tập hợp tất cả các xâu sinh bởi văn phạm G.

$$L(G) = \{ \omega \in V_N^* | S \Rightarrow^* \omega \}$$

2.7.3 Văn phạm chính quy

Dựa vào đặc điểm của tập luật sinh mà người ta chia các văn phạm thành các nhóm khác nhau. Noam Chomsky đã phân loại văn phạm thành 4 nhóm:

- 1. Nhóm 0: Văn phạm không hạn chế
- 2. Nhóm 1: Văn phạm cảm ngữ cảnh
- 3. Nhóm 2: Văn phạm phi ngữ cảnh
- 4. Nhóm 3: Văn phạm chính quy

Trong khuôn khổ của bài báo cáo này, do ta chỉ quan tâm đến ngôn ngữ chính quy, nên bài báo cáo sẽ chỉ trình bày các kết quả liên quan đến văn phạm chính quy.

Định nghĩa. Văn phạm $G = \{V_T, V_N, S, P\}$ mà các quy tắc của nó chỉ có dạng $A \to aB$, $A \to a$ (hoặc chỉ có dạng $A \to Ba$, $A \to a$, trong đó $A, B \in V_N$, $a \in V_T$ được gọi là văn phạm loại 3 hay văn phạm chính quy. Các văn phạm mà các quy tắc của chúng có dạng trên, đồng thời chưa thêm quy tắc rỗng $S \to \epsilon$ cũng được gọi là văn phạm chính quy.

Các quy tắc trong văn phạm chính quy được gọi là quy tắc chính quy. Ngôn ngữ do văn phạm chính quy suy ra được gọi là ngôn ngữ chính quy.

2.8 Thuật Toán

Algorithm 1 Chuyển từ NFA sang DFA Input (NFA) $M = \{Q, A, \delta, q_0, F\}$ Output (DFA) $M' = \{Q', A, \delta', q'_0, F'\}$ Khởi tạo $Q' = \{q_0\}, F' = \emptyset$ while $\exists \delta'(q_x, a)$ chưa xác định với $q_x \in Q', a \in A$ do Chọn $q'_x \in Q', a \in A$ sao cho $\delta'(q'_x, a)$ chưa xác định Gán $q_{xa} = \delta'(q_x, a) = \{q \in Q | \delta(q', a) = q, q' \in q'_x\}$ if $q_{xa} \notin Q'$ then $Q' = Q' \cup q_{xa}$ end if if $q_{xa} \cap F \neq \emptyset$ then

end while

end if

 $F' = F' \cup q_{xa}$

Bổ đề Arden: Với X,A,B là các xâu kí tự, phương trình X=A.X+B có nghiệm duy nhất là $X=A^*.B$

Xét DFA hoặc NFA $M = \{Q, A, \delta, q_0, F\}$ cón trạng thái, với mỗi trạng

thái q_i ta đưa ra một phương trình có dạng:

$$Q_i = \bigcup_{q_i \stackrel{a}{\to} q_j} a.Q_j + \begin{cases} \{\varepsilon\} &, \ q_i \in F \\ \emptyset &, \text{ngược lại} \end{cases}$$

Ta thấy ta luôn có thể đưa về hệ phương trình như sau:

$$X_i = B_i + A_{i,1}X_1 + ... + A_{i,n}X_n \text{ trong dó } i = 1, 2, ..., n$$

Ta có thể giải hệ này để tìm ra được biểu thức chính quy tương ứng. Xét với i=n:

$$X_n = B_n + A_{n,1}X_1 + \ldots + A_{n,n}X_n$$

Theo bổ đề Arden, phương trình trên sẽ có nghiệm là

$$X_n = A_{n,n}^* (B_n + A_{n,1} X_1 + \dots + A_{n,n-1} X_{n-1})$$

Bằng cách đặt $B_n' = A_{n,n}^* B_n$ và $A_{n,i}' = A_{n,n}^* A_{n,i}$, ta được:

$$X_n = B'_n + A'_{n,1}X_1 + \dots + A'_{n,n-1}X_{n-1}$$

Do đó, ta có thể bỏ X_n khỏi các phương trình của hệ bằng cách đặt:

$$B_i' = B_i + A_{i,n}B_n'$$

$$A'_{i,j} = A_{i,j} + A_{i,n}A'_{n,j}$$

với i, j < n.

Làm như vậy cho đến khi i=1, ta sẽ được phương trình có dạng:

$$X_1 = B_1'$$

Đây chính là biểu thức chính quy cần tìm.

```
Algorithm 2 Chuyển từ DFA hoặc NFA sang biểu thức chính quy
  Input DFA hoặc NFA M = \{Q, A, \delta, q_0, F\}
  Output Biểu thức chính quy tương ứng
  Khởi tạo mảng B gồm n phần tử, B[i] = \epsilon nếu q_i \in F, ngược lại B[i] = \emptyset.
   Khởi tạo mảng A kích thước n\times n,\, A[i,j]=\emptyset với mọi i,j\in\{0,n-1\}
  Nếu \delta q_i, a = q_j thì đặt A[i, j] = a
  for m = n to 1 do
    Gán B[m] = (A[m,m])^*.B[m]
    for j = 1 to m do
       Gán A[m, j] = (A[m, m])^* . A[m, j]
    end for
    for i = 1 to m do
       Gán B[i] = B[i] + A[i,m].B[m]
       for j = 1 to m do
         Gán A[i, j] = A[i, j] + A[i, m].A[m, j]
       end for
    end for
  end for
```

Ta sẽ xây dựng NFA như sau:

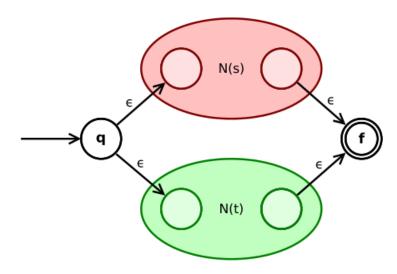
- Kí tự rỗng:

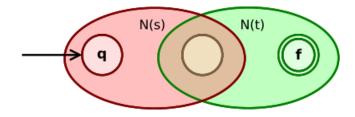
- Kí tự $a \in A$:

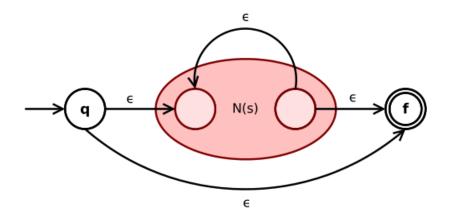
- Phép hợp s+t:

- Phép tích ghép s.t:

- Phép s^* :

Algorithm 3 Chuyển từ biểu thức chính quy sang NFA

Input Biểu thức chính quy s

Output NFA $M = \{Q, A, \delta, q_0, F\}$

Duyệt biểu thức chính quy, thực hiện xây dựng NFA như mô tả bên trên.

_____

Algorithm 4 Chuyển từ biểu thức chính quy sang DFA

Input Biểu thức chính quy s

Output DFA $M = \{Q, A, \delta, q_0, F\}$

Thực hiện chuyển biểu thức chính quy sang NFA.

Từ NFA trên ta tiếp tục thực hiện chuyển từ NFA sang DFA, tối tiểu hóa nếu cần.

Từ đó ta có được DFA ứng với biểu thức chính quy đã cho.

_____

Algorithm 5 Chuyển từ văn phạm tuyến tính trái sang văn phạm tuyến tính phải

```
Input Văn phạm tuyến tính trái G_T = \{V_T, V_N, S, P\}
Output Văn phạm tuyến tính phải G_P = \{V'_T, V'_N, S', P'\}
if tồn tại luật có dạng S \to Sw với w \in V_T * then
  Thêm vào V_N S_0, thêm luật S_0 \to S vào P, đặt S = S_0.
end if
Khởi tạo V_T' = V_T, V_N' = V_N, P' = \emptyset, S' = S
for each luật p \in P do
  if luật có dạng S \to p then
    Thêm luật đó vào P'
  else if luật có dạng A \to p then
    Thêm luật S \to pA vào P'
  else if luật có dạng B \to Ap then
    Thêm luật A \to pB vào P'
  else if luật có dạng S \to Ap then
    Thêm luật A \to p vào P'
  end if
end for
```

Algorithm 6 Chuyển từ văn phạm chính quy sang NFA

Input Văn phạm chính quy $G = \{V_T, V_N, S, P\}$

Output NFA $M = \{Q, A, \delta, q_0, F\}$ tương ứng với văn phạm đã cho.

if Văn phạm G là tuyến tính trái then

Chuyển G về dạng tuyến tính phải

end if

Khởi tạo $A = V_T$

for each $v \in V_N$ do

Tạo trạng thái q_v mới tương ứng.

Thêm q_v vào Q.

end for

 $Gán q_0 = q_S$

Thêm trạng thái q_{ϵ} vào Q, đặt $F = \{q_{\epsilon}\}$

for each luật $p \in P$ do

Với $p=A \rightarrow wB$ trong đó $A \in V_N, B \in V_N \cup \{\epsilon\}, w \in V_T^*, w=w_1.w_2...w_n$

Thêm các trạng thái $q_{pw_1}, q_{pw_2}, ..., q_{pw_{n-1}}$ vào Q.

Gán $\delta(q_{pw_i}, w_{i+1}) = q_{pw_{i+1}}$ với i = 1, ..., n-2.

Gán $\delta(q_A, w_1) = q_{pw_1}, \ \delta(q_{pw_{n-1}}, w_n) = q_B.$

end for

```
Algorithm 7 Chuyển từ NFA sang văn phạm tuyến tính phải Input NFA M = \{Q, A, \delta, q_0, F\}
Output Văn phạm tuyến tính phải G = \{V_T, V_N, S, P\} tương ứng với NFA đã cho.

Khởi tạo V_T = A, V_N = Q, S = q_0
for each q_i \in Q do
for each q_i \in Q do
for each q_j \in \delta(q_i, a) do

Thêm luật q_i \to aq_j vào P
end for
end for
for each q_i \in F do
Thêm luật q_i \to \epsilon vào P
end for
```

Algorithm 8 Chuyển từ văn phạm chính quy sang biểu thức chính quy Input Văn phạm chính quy $G = \{V_T, V_N, S, P\}$ Output Biểu thức chính quy ứng với văn phạm đã cho Chuyển văn phạm chính quy về NFA
Từ NFA thực hiện chuyển về biểu thức chính quy.

 $\frac{\textbf{Algorithm 9}}{\textbf{Input}}$ Biểu thức chính quy s

Output Văn phạm chính quy $G = \{V_T, V_N, S, P\}$ ứng với biểu thức chính quy đã cho

Chuyển biểu thức chính quy về NFA

Từ NFA thực hiện chuyển về văn phạm tuyến tính phải. Đây cũng chính là văn phạm chính quy cần tìm.

Chương 3

Tính chất của ngôn ngữ chính quy

3.1 Ngôn ngữ không chính quy

3.1.1 Bổ đề bơm

Bổ đề bơm cho ngôn ngữ chính quy. Cho L là một ngôn ngữ chính quy. Khi đó tồn tại n sao cho tất cả các xâu $w \in L$ mà $|w| \ge n$, ta luôn có thể phân tích w thành 3 xâu con, w = xyz, thỏa mãn:

- 1. $y \neq \epsilon$
- $2. |xy| \leq n$
- 3. $\forall k \geq 0$, xâu $xy^kz \in L$

Bổ đề này có ý nghĩa rằng ta có thể tìm được một xâu y không quá nhỏ so

với w, mà ta có thể "bơm" thêm xâu y vào trong w mà vẫn thu được các xâu thuộc L.

Chứng minh.

3.1.2 Úng dụng của bồ để bơm

Trong phần này, bài báo cáo sẽ trình bày một vài ví dụ mà ở đó bổ đề bơm được sử dụng để chúng minh rằng một ngôn ngữ không là ngồn ngữ chính quy.

Ví dụ 1. Chứng minh răng ngôn ngữ L_{eq} gồm các xâu nhị phân có số chữ số 0 và số số chữ số 1 bằng nhau không là một ngôn ngữ chính quy. Giả sử phản chứng rằng L_{eq} là ngôn ngữ chính quy. Khi đó theo bổ để bơm tồn tại n thỏa mãn 3 tính chất nêu ở trên. Ta xét $w = 0^n 1^n$, dễ thấy rằng $w \in L_{eq}$ do số chữ số 0 bằng số chữ số 1 và bằng n. Theo tính chất 2 của bổ đề bơm, ta phân tích w = xyz và $|xy| \le n$. Ta thấy rằng xy là prefix của w với đồ dài nhỏ hơn n, do đó xâu xy gồm toàn chữ số 0. Theo tính chất 3 của bổ đề bơm, ta có $xz \in L$ nhưng vì y là xâu khác xâu rỗng nên y chứa ít nhất một số 0. Suy ra xz sẽ có số số 0 ít hơn số số 1 (mẫu thuẫn). Vậy xz không là một ngôn ngữ chính quy.

Ví dụ 2. Chứng minh rằng ngôn ngữ L_{pr} gồm các xâu nhị phân chứa một số nguyên tố số 1 không là một ngôn ngữ chính quy.

3.2 Tính đóng của ngôn ngữ chính quy

Trong phần này, ta sẽ xem xét những tính chất của các phép toán trên ngôn ngữ chính quy. Những kết quả này được gọi là tính đóng của ngôn ngữ chính quy, bởi vì nó cho thấy rằng các ngôn ngữ chính quy là đóng dưới các phép toán này.

- 1. Hợp của hai ngôn ngữ chính quy là ngôn ngữ chính quy
- 2. Giao của hai ngôn ngữ chính quy là ngôn ngữ chính quy
- 3. Phần bù của một ngôn ngữ chính quy là một ngôn ngữ chính quy
- 4. Phần khác giữa hai ngôn ngữ chính quy là ngôn ngữ chính
- 5. Nghịch đảo của ngôn ngữ chính quy là một ngôn ngữ chính quy
- 6. Phép toán sao trên một ngôn ngữ chính quy tạo ra một ngôn ngữ chính quy
- 7. Tích ghép của hai ngôn ngữ chính quy là một ngôn ngữ chính quy

3.3 Tính quyết định của ngôn ngữ chính quy

Trong phần này, ta sẽ nghiên cứu những thuật toán để trả lời cho các câu hỏi liên quan đến ngôn ngữ chính quy:

- 1. Ngôn ngữ được miêu tả có rỗng hay không?
- 2. Một xâu w cho trước có được đoán nhận bới một ngôn ngữ hai không $^{\, ?}$
- 3. Hai ngôn ngữ được miêu tả có biều diễn cùng một ngôn ngữ hay không? hay nói cách khác, hai ngôn ngữ có tương đương vưới nhau hay không?
- 3.3.1 Kiểm tra tính rỗng của ngôn ngữ chính quy
- 3.3.2 Kiêm tra một xâu thuộc một ngôn ngữ chính quy
- 3.3.3 Tương đương và cực tiểu hóa Otomat

Chương 4

Sơ lược về lý thuyết mã

4.1 Mã

A là bảng chữ. X được gọi là mã nếu $\forall m, n$ và $x_1, x_2, ..., x_n, y_1, y_2, ..., y_m \in X$ thỏa mãn điều kiện:

$$x_1x_2...x_n = y_1y_2...y_m$$

khi đó, m = n và $x_i = y_i, i = \overline{1, n}$

Từ định nghĩa trên ta dễ thấy tập con của một mã cũng là một mã.

4.1.1 Tính chất của mã

Bổ đề 4.1 Con X là tập con của A^* là một mã, khi đó nếu một đồng cấu $\beta: B^* \to A^*$ chứa một song anh đi từ B vào X thì nó là đơn ánh. Ngược lại nếu tồn tại một đồng cấu đơn ánh $\beta: B^* \to A^*$ sao cho $X = \beta(B)$ thì X là một mã.

Hệ quả 1. Cho $\alpha:A^*\to C^*$ là một đồng cấu và đơn ánh. Khi đó, nếu X là một mã trên A thì $\alpha(X)$ là một mã trên C. Ngược lại, ta cũng có, nếu Y là một mã trên C, thì $\alpha^{-1}(Y)$ cũng là một mà trên A

 Hệ quả 2. Nếu $X\subset A^*$ là một mã, thì X^n cũng là một mã trên A $\forall$ n>0

4.1.2 Mã tối đại

Mã X được gọi là tối đại (theo nghĩa bao hàm) trên A nếu X không là con thực sự trong một mã nào khác trên A.

Chú ý rằng tính tối đại của một mã phụ thuộc vào bảng chữ cái mà nó được xây dựng lên. Nếu $X \subset A^*$ là một mã tối đại trên A và A là tập con thực sự của B thì khi đó X không đảm bảo là mã tối đại trên B.

Bổ đề 4.2 Cho A là một bảng chữ cái. Khi đó mọi ví nhóm con M thuộc A^* đều có duy nhất một tập sinh cực tiểu $X = (M-1) - (M-1)^2$

Bổ đề 4.3 Nếu M là một vị nhóm tự do con của A^* , khi đó tập sinh cực tiểu của M là một mã. Ngược lại, nếu $X \subset A^*$ là một mã, thì vị nhóm con X^* là vị nhóm tự do và X là tập sinh cực tiểu của nó.

Bổ đề 4.4

4.2 Tiêu chuẩn kiểm định mã

Bài toán:

• Input: 1 ngôn ngữ chính quy

• Output: Có phải là mã không?

Cho
$$X \subseteq A^+: U_1 = X^{-1}X - \{\epsilon\}, ...; U_{n+1} = X^{-1}U_n \cup U_n^{-1}X$$
 với $n \ge 1$

- Mệnh đề: Nếu X là một ngôn ngữ chính quy thì tập tất cả các U_n là hữu hạn với $n \geq 1$
- Điều kiện dừng của thuật toán:

Nếu $\epsilon \in U_i$ thì X không phải là mã

Nếu $U_i = U_n$ hoặc $U_n = \emptyset$ thì X là mã

Chương 5

Ứng dụng của lý thuyết mã

- 5.1 Single-Error Correcting Codes
- 5.2 Lossless Data Compression

Chương 6

Kết luận

Tài liệu tham khảo